

12. Juni 1568.

Oluf Mouritsen Krognos til Birgitte Gjøe.

Kongen har kaldet ham til sig til 1. Juli, hvilket hindrer ham i at komme til Fru Birgitte i Sjælland inden den Tid. Denne Tilsigelse kommer ham meget ubelejligt, da han saa ikke faar Tid til at afhøre sin Fogeds Regnskab. Om en Sag, hvori Fru Birgitte tilligemed Holger og Jørgen Rosenkrantz er interesseret. Den jydsk Adel er tilsagt til Møde i Viborg. En Maanedsskat er paalagt Bønderne. Han har ikke kunnet skrive til hende før, da han nogen Tid har været i Hanherred og Vendsyssel.

[Min ga]nsche wenliigh [hel]ssen [nu och] altiit f[or]ssen[n]th meth w[or he]rre. M[in] alder kiereste morsøster, iegh [wil]l haffue ether gannsche wennligenn betackenndis for alld hulldhedth och mөгith goth, som y migh steds beuist haffuer. Huor atth iegh deth kand fortienne aff hөгeste formue, wiill iegh der tiill finndis mins(!) tiit wiilligenn etc. M. a. k. m., giuer iegh ether gannsche wenliigenn atth wiide, atth iegh nu wdj Alboriigh bekom ethers schriiffuelsse meth Iackop Seeffeld¹, for huilckenn iegh gannsche gierne betacker ether. Och som ath iegh derwdj formercker, att y nu laade opsethe deth epitafium ouer saaligh Herluffs graff², och att y for denn och anddenn aarsaage icke [s. 462](#) komme aff Siellannnd før nogenn tiit epther sancti Hanns daagh, och formercker, att y giernne saae, atth iegh indenn denn tiit kunde komme tiill Siellannnd, saa giuer iegh ether gannsche wennligenn att wiide, att iegh nu wdj Aalboriigh fick min herris breff, att iegh schulde were hos hanns naade viij dage epther sanncti Ha [ns] dagh midsomer nu nest kommenndis, tij ackther iegh migh same tiit att were der tiill stede nest guds hielp, och hobiis daa att komme ether seluff tiill ords. Och komer deth migh.. obeleiligth. . . . ennd nu icke enn tiit Ianngh haade ac[the]th migh her aff lanndth, menn deth well haade weriith paa mith gaffnn. om iegh nu nogith lennger haade kund fortøuith her. Och haade iegh nu wiilld strax begynnth paa Matzs ses regennschab¹, menn nu bliuer tiiden migh forkorth, att iegh nu icke, indenn iegh denne ganngh draager aff lanndith. kannnd faa hørth hanns regennschab, menn naaer att ether tøkis, daa kannnd hannd liige well haffue brølup, hannd kannnd well siidenn giøre migh siith regennschab, tij hannd for denn aarsaage inthed schall bliue forholth, tij iegh wed migh anddenn raad wdjgenn y hanns tienneste, menn altinngschuilde nu well haffue kometh tiill ennde, hade icke dethe min heriis forfaald haade(!) werith migh nu saa hastigth etc. etc. M. a. k. m., iegh formercker, att Hollger och Iørgenn Rosenkranntzs och y wiill giffue suaar paa dij erende, som ether ere tiill talde om nu tiill sanncti Laurentj, gud almectigeste giffue tiill lycke oc wellffarth wdj alle maade etc.² Deth schall doch for innge aff migh bliue tennckth epther ethers begiere, menn migh wbeuist wdj alle maade nyue ether tiill her fraa lanndith [annd]ith, ennd att minn herris breffue ere wdgaenn, atth alld adellenn her ouer all nør Iullannnd schall nu paa sönndagh were forsammelth [s. 463](#) wdj Wiibore och aff Hollger der atth forfaare min herriis wiille¹. Och er her och nu kommenn enn maannith schath ouer bynderne², som iegh well troer, att wdj lige maade er forhennder wdj Siellannnd. Anndith nyth wed iegh nu icke att scriffue her fraa lanndith, och wiill nu icke wiider paa denne tiit bemøie ether, menn wdj alle dij maade, att y wiide atth bruge migh ether tiill wiilli och tienneste, wiill iegh alle minne daage finndis welluiligenn aff formuenn meth alth, hues iegh wed ether tiill wiilliigh och tienneste kannnd were etc. Och wiill nu och altiit haffue ether denn almectigeste her och gud euinndeligh beffallenndis, hannd wnnde migh lennge att spore och finnde ether helbred meth

Ianngh warendis sundhed och wellffaarth, deth wiill iegh troligenn ynnsche ether.
Datum Klaxholm meth hast denn 12 daagh iunj aar 156[8]. Iegh ynnscher ether iomfruer
och dochter Oluff³ mannge gode nether.

Oluff Moriissenn.

Minn a. k. m., iegh tacker ether och [gansche] giernne for ethers schriffuelsse, som at[t y]
schreff migh tiill meth Matzs Esch[ilsenn]⁴, och bedenndis paa deth wennligeste, att
[ieg] maa were wffortennckth, att i icke føre haffuer fanngith min schriiffuelsse, tij
migh ingenn bud er stedis der ouer føre nu, for iegh nu enn tiidlangh haffuer werith wdj
Hannherith och wdj Wenndsysell och kom icke hiem føre nu wdj denne wge etc. Wiill
ieg haffue bud tiill Eschild wdj Rinngkloster⁵, føre ennd att iegh draager her aff, om
hand wiill haffue bud tiill ether.

[s. 464](#) Udskrift: ¹ Erlliig welbyurdiig qwinne, frw Birgitte Gøie, sallig Herloff Trollis
eptherleuerske till Rinng closter, mynn kierre morsyster, ganntz wennlligenn tiill
schreiffwiitt.

Egenhænd. Orig. med Segl i Rigsark., Adelsbreve XXII. 19. Brevet er noget beskadiget. —
Trykt hos Bricka, Frederik II's Ungdomskjærlighed S. 198—201.